

Třináctýho blues - fuxovka

Třináctýho blues
(LP 7 – Ničeho nelituj)
původní tónina E dur

Hudba a text: Míla Fuxa

194

G F C G
Třináctýho, třináctýho, potkal jsem černou kočku,
G F C G
třináctýho, třináctýho sotva bych potkal bílou.
D7
Byl podzim, lilo jako z konve,
C7 G
autobus ujel a já pěšky šel,
D7 C7 G D7
celou cestu nadával, že jsem vůbec z domova odešel.

Třináctýho, třináctýho nikdy se mi nechce z postele,
mám za to, že to dopadne všechno jinak nežli vesele.
Kominík je schovanej, čtyřlístky dneska nerostou,
komedie se nehrajou a když tak špatně dopadnou.

Šel jsem pěšky do města, neboť do práce denně dojíždím,
nákladák mě zcákal, ztratil jsem někde botu.
Lidi bacha, třináctýho nám všechny vlaky ujížděj,
vítr hraje divný blues klackem na prkýnka v plotu.

Třináctýho, třináctýho, lidi na lidi jsou jako saně,
i když záda ohýbaj, těžko můžeš říct, že se klaněj,
uctivost a jistota, že jak můžou, tak tě potopí,
servilnost a jistota, že jim není vidět za klopy.

Třináctýho, třináctýho vždycky se děsně bojím,
třináctýho, třináctýho bojím se už, když se strojím.
Když беру za kliku, hlavou mi táhne divnej zmatek,
každej den je třináctýho na tom divným světě furt je pátek.

Nahráno v r. 1986 na LP 4 – Inventúra a v r.1993 na MC 9 – Bezmocný tlapy